

ГЛАВА XVIII.

СЪНЬ ВИДЕНЬ ОТЪ ІАКОВА.

Ісаакъ повыкалъ при себе Іакова, благословилъ го на путь и далъ му слѣдующа-тѣ заповѣдь: „Не взмай женѣ изъ между Хананеискы-тѣ, иль иди въ Месопотамій, въ дома-тѣ па майчина ти бащѧ, Ваѹила, и ожени ся за единѣ отъ дѣшери-тѣ на Лавана, брата на майкѣ ти. Богъ ще тя благослови, возвеличи и умножи. Той ще даде тебѣ и на твои-тѣ потомцы благословеніе, какво-то е далъ на бащѧ ми Авраама“. Като взель родителско благословеніе, Іаковъ ся пустилъ въ путь, въ Месопотамій, къмъ уїкѣ си Лавана.

Кога чулъ Ісаавъ, че Ісаакъ благословилъ Іакова и испратилъ го въ Месопотамій да ся ожени за единѣ отъ дѣшери-тѣ Лавановы, зачтото Хананейскы-тѣ дѣвици не му ся нравили, отишъя и той до стрыка си Изманла и оженилъ ся за дѣшерікъ му Маелеөж.

Като отходжалъ Іаковъ въ Месопотамій по повелѣніе-то на родители-тѣ си, замрѣкнулъ въ едно пусто мѣсто, далече отъ всяко жилище. Той легнѫль на землѣ-тѣ, подложилъ си камакъ подъ главу-тѣ и засналъ. И видѣлъ Іаковъ на-сънѣ стѣлбѫ (лѣствицѫ), отъ којкто единия-тѣ край ся опиралъ на землѣ-тѣ, а другия-тѣ досягалъ до небо-то. Ангели Божіи возлазяли и слазяли по стѣлбѫ-тѣ, а на върха ѹ стоялъ самъ Господь Богъ и говорилъ: „Азъ сѫмъ Господь Богъ твой, Богъ на Авраама, Богъ на бащѧ ти Ісаака! Не бой ся! Азъ щѫ дамъ тебѣ и на твое-то потомство таіж землѧ, на којкто спишь ты сега; твое-то потомство ще ся умножи като пѣсъкъ морскій, и ще ся распространій на западъ и востокъ, на сѣверъ и югъ; и чрѣзъ тебе и твое-то потомство ще слѣзе благословеніе на весь родъ человѣческій. Азъ щѫ бѫдѫ съ тебе, щѫ тя пазъю во всичкы-тѣ ти пѣтища, щѫ тя возвѣрихъ пакъ въ таіж землѧ и нѣма да тя оставлю, доклѣ не ся исполніи всичко, что ти казахъ“. Іаковъ ся събудилъ отъ сънѣ и казалъ: „Господь